

ŻYWOTY
ŚWIĘTYCH PAŃSKICH

ŻYWOTY ŚWIĘTYCH PAŃSKICH

NA KAŻDY DZIEŃ

Według kalendarza rzymskiego
opracował
O. Hugo Hoever SOCist

Wydanie IV
Poprawione i uzupełnione

Warmińskie Wydawnictwo Diecezjalne
Olsztyn 2011

Nihil obstat et Imprimatur
Ks. bp dr Jacek Jezierski

Cenzor kościelny
Ks. kan. dr Paweł Rabczyński
Olsztyn, dnia 25. 10. 2011 r.
L.dz. 1065/2011

Korekta
Alicja Bartosik

Projekt okładki, skład i łamanie
Bogdan Grochal

© Copyright Warmińskie Wydawnictwo Diecezjalne

ISBN 978-83-61864-01-1

Druk
TINTA – Działdowo

*Ku czci Świętego Józefa
Patrona Kościoła Powszechnego*

PRZEDMOWA

Pierwsze wydanie *Żywotów świętych Pańskich*, autorstwa o. Hugo Hoevera SOCist, w języku polskim ukazało się w 1983 r. nakładem Warmińskiego Wydawnictwa Diecezjalnego. Przekładu na język polski dokonał Zbigniew Pniewski. Krótkie biogramy świętych i błogosławionych prezentowane są według zatwierdzonego przez Stolicę Świętą kalendarza rzymskiego. Oryginał *Żywotów* wydano w Kanadzie, a ponieważ ich autor jest Amerykaninem, toteż w wydaniu oryginalnym przeważały przede wszystkim postacie lepiej znane w świecie amerykańskim i zachodnioeuropejskim.

Kolejne wydania *Żywotów* w języku polskim uzupełniano o postacie świętych i błogosławionych Polaków. Autorami niniejszych krótkich biogramów byli: ks. Jan Usiądek, ks. Ireneusz Bruski, ks. Jan Górny i ks. Krzysztof Bielawny. Obecne IV wydanie *Żywotów* uzupełnione jest o nowych świętych i błogosławionych według *Kalendarza liturgicznego* obowiązującego dla diecezji polskich.

Ks. Krzysztof Bielawny

Co się zaś tyczy Apostołów i Męczenników Chrystusowych, którzy przelawszy krew swoją dali najwyższe świadectwo wiary i miłości, to Kościół zawsze wierzył, że są oni ściślej złączeni z nami w Chrystusie, okazywał im, jak i Błogosławionej Maryi Dziewicy i świętym Aniołom, cześć szczególną i pobożnie modlił się o pomoc ich wstawiennictwa. Do nich wszystkich dołączeni zostali niebawem także inni, którzy dokładniej naśladowali dziewictwo i ubóstwo Chrystusa, a w końcu i ci, których znamienite praktykowanie cnót chrześcijańskich i boskie charyzmaty zalecały pobożnej czci i naśladowania wiernych.

Sobór Watykański II,
„Konstytucja dogmatyczna o Kościele”, nr 50

STYCZEŃ

1 STYCZNIA

UROCZYŚCIE ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI

Od samego początku Bóg myślał o Dziewicy z Nazaretu jako o przyszłej Matce swego Syna. W czasie Zwiastowania Maryja stała się Matką Boga. Jest to Jej najwyższy tytuł, źródło wszystkich innych Jej przywilejów. Na Górze Kalwarii Chrystus dał swoją Matkę wszystkim ludziom, aby była ich duchową Matką i aby poprzez Nią mogli przyjść do Boga tak, jak On poprzez Nią przyszedł do nich.

To święto obchodzone jest zamiast święta Macierzyństwa Maryi, pierwotnie przypadającego 11 października, które zostało ustanowione przez papieża Piusa XI w roku 1931 w celu upamiętnienia 1500-lecia soboru w Efezie w roku 431.

Modlitwa: *Boże, Ty przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Maryi Panny obdarzyłeś ludzi łaską wiecznego zbawienia, spraw, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą otrzymaliśmy Twojego Syna, Dawcę życia wiecznego. Amen.*

2 STYCZNIA

ŚW. BAZYLEGO WIELKIEGO I GRZEGORZA Z NAZJANZU, BISKUPÓW I DOKTORÓW KOŚCIOŁA

W nowym wydaniu kalendarza Kościół uznał za konieczne uczcić tych dwóch wielkich doktorów Kościoła i jednocześnie wielkich przyjaciół.

Św. Bazyl Wielki urodził się w Cezarei Kapadockiej w roku 329. Oboje rodzice i czworo spośród dziesięciorga rodzeństwa zostało zaliczonych w poczet świętych. Uczęszczał do szkół w Cezarei, Konstantynopolu i Atenach, gdzie w roku 352 poznał św. Grzegorza z Nazjanzu. Wkrótce potem otworzył szkołę dla retorów w Cezarei i zaczął praktykować prawo. W końcu postanowił zostać zakonikiem i w Poncie założył klasztor, którym kierował przez pięć lat. Był autorem słynnej reguły zakonnej, która okazała się najtrwalsza na Wschodzie. Po założeniu kilku innych klasztorów otrzymał święcenia kapłańskie i w roku 370

został arcybiskupem Cezarei, które to stanowisko piastował aż do śmierci w roku 379. Odznaczał się szeroką wiedzą i niestrudzoną pracowitością był znakomitym oratorem i człowiekiem ogromnego miłosierdzia. Dzięki temu jeszcze za życia zasłużył sobie na przydomek „Wielki”, a po śmierci zyskał tytuł doktora Kościoła.

Św. Grzegorz urodził się w Arianzie pod Nazjanzem, w Kapadocji. Oboje rodzice, Grzegorz i Norma, zostali zaliczeni w poczet świętych. Studiował w Cezarei, Aleksandrii i Atenach, gdzie przyjaźnił się ze św. Bazylim i Julianem Apostatą. Po powrocie do Nazjanzu został przez swego ojca ochrzczony i zaczął prowadzić bardzo bogobojne życie. W roku 358 dołączył do św. Bazylego w pustelni Ponickiej, gdzie pozostał do dnia, kiedy jego ojciec, biskup Nazjanzu, wezwał go do siebie i wbrew jego woli konsekrował na biskupa. Nie objął jednak wtedy żadnej diecezji. W roku 372 św. Bazyl mianował go biskupem małego miasta Sazymu.

Św. Grzegorz wolał spędzać czas na rozmyślniach w cichej samotni, ale okoliczności nigdy mu na to nie pozwalały. W roku 381 został mianowany biskupem Konstantynopola, którą to funkcję piastował zaledwie miesiąc, po czym złożył rezygnację. Resztę życia spędził w klasztorze. Zmarł w roku 390. Głębokość wiedzy teologicznej i wspaniałe krasomówstwo uczyniły go jednym z największych doktorów Kościoła Wschodniego.

Modlitwa: *Boże, Ty oświeciłeś swój Kościół przykładem i nauką świętych Bazylego i Grzegorza, spraw, abyśmy pokornie poznawali Twoją prawdę i wprowadzali ją w czyn przez miłość. Amen.*

3 STYCZNIA

ŚW. GENOWEFY, DZIEWICY, PATRONKI PARYŻA

Św. Genowefa urodziła się około roku 422 w Nanterre pod Paryżem. Gdy miała siedem lat, przybył do jej rodzinnej wioski św. German, biskup Auxerre, w celu zwalczania herezji Pelagiusza. Dziewczynka stała wśród tłumu, który zgromadził się wokół świątobliwego przybysza. Św. German dostrzegł ją i przepowiedział, że zostanie świętą. Na jej życzenie święty biskup zaprowadził ją do kościoła, gdzie w obecności wszystkich wiernych poświęcił ją Bogu jako dziewicę.

Kiedy rozeszła się wieść, że nadciągają wojska Attyli, mieszkańcy Paryża zaczęli się przygotowywać do ucieczki. Św. Genowefa przekonała ich, że mogą odwrócić karę Bożą przez post i modlitwę i w ten sposób zapewnić sobie opiekę Niebios. Wydarzenia, które nastąpiły, potwierdziły przepowiednię, gdyż barbarzyńcy nagle zmienili kierunek marszu. Życie św. Genowefy było ascetyczne, wypełnione modlitwą i pełne poświęcenia. Umarła w roku 512.

Modlitwa: *Boże, który zesłałeś na św. Genowefę dary niebios, pomóż nam w czasie naszej ziemskiej wędrówki naśladować jej cnoty i wraz z nią cieszyć się wieczną radością w niebie. Amen.*

4 STYCZNIA

ŚW. ELŻBIETY ANNY SETON, WDOWY

Elżbieta Seton urodziła się w roku 1774 w zamożnej i szanowanej rodzinie należącej prawdopodobnie do episkopalnego kościoła Św. Trójcy w Nowym Jorku. Była wierną i gorącą zwolenniczką tego kościoła aż do nawrócenia się na wiarę katolicką. W roku 1794 wyszła za mąż za Williama Setona. Pośród cierpień i chorób wychowała pięcioro dzieci. Św. Elżbieta i jej chory mąż popłynęli do Livorno we Włoszech, gdzie William zmarł. We Włoszech św. Elżbieta zetknęła się z katolicyzmem i w roku 1805 złożyła katolickie wyznanie wiary. W roku 1808 założyła pierwszą katolicką szkołę w Baltimore, a w następnym roku szkółkę wyznaniową w Emmitsburgu.

Matka Seton dożyła czasu, kiedy jej szkółka sióstr nauczających rozrosła się i rozprzestrzeniła; podobne szkoły powstały w Nowym Jorku (1814), Cincinnati (1829), Halifax (1849), New Jersey (1859), Greensburgu (1870) i St. Louis (1909). Umarła 4 stycznia 1821 roku. Została beatyfikowana w roku 1963, kanonizowana 14 września 1975 roku przez papieża Pawła VI.

Modlitwa: *Boże, który wyniosłeś św. Elżbietę w swoim Kościele tak, że mogła wskazywać innym drogę zbawienia, spraw, abyśmy za jej przykładem naśladowali Chrystusa i mogli połączyć się z Tobą w towarzystwie naszych braci. Amen.*

5 STYCZNIA

ŚW. JANA NEPOMUCENA NEUMANNA, BISKUPA

Jan Neumann urodził się w Czechach 28 marca 1811 roku. Ponieważ pragnął poświęcić się działalności misyjnej w Ameryce, wyjechał do USA jako elektryk.

Święcenia kapłańskie przyjął w Nowym Jorku, w roku 1836, z rąk biskupa Dubois. W roku 1840 wstąpił do kongregacji Najświętszego Odkupiciela (redemptoryści). Pracował w Ohio, Pensylwanii i Marylandzie.

W 1852 został biskupem Filadelfii. Pracował tam ciężko: zakładał liczne szkoły parafialne, dbał o poprawę warunków w swoich parafiach, troszczył się

zwłaszcza o parafie narodowe, skupiające licznych emigrantów. Jako pierwszy w Stanach Zjednoczonych biskup zarządził w swojej diecezji nabożeństwo czterdziestogodzinne.

Biskup Neumann zmarł 5 stycznia 1860 roku i został beatyfikowany w roku 1963. Papież Paweł VI kanonizował go 19 czerwca 1977 roku, włączając tym samym w poczet świętych.

Modlitwa: *Boże, Światłości i Pasterzu dusz, który ustanowiłeś św. Jana biskupem w Twoim Kościele, by karmił wiernych słowem i kształtował przykładem, dopomóż nam, abyśmy dzięki niemu zachowali wiarę, której on nauczał i podjął drogą, którą on nam ukazał. Amen.*

5 STYCZNIA

BŁ. MARCELINY DAROWSKIEJ, ZAKONNICY

Marcelina z Kotowiczów Darowska urodziła się 16 stycznia 1827 r. na Ukrainie w Szulakach, w rodzinie ziemiańskiej. W młodości niosła pomoc dzieciom wiejskim w nauce, a także chętnie odwiedzała chorych. W wieku 22 lat wyszła za mąż. Po trzech latach małżeństwa zmarł jej mąż, Karol Darowski. Bez ojca pozostała dwójka dzieci. Niebawem zmarł także synek Marceliny.

Podczas pobytu w Rzymie odkryła powołanie do życia zakonnego. Wraz z Józefą Karską w 1857 r. założyła Zgromadzenie Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Celem Zgromadzenia było odrodzenie rodziny poprzez wychowanie kobiety. Po śmierci Józefy Karskiej przełożoną Zgromadzenia została Marcelina. W 1863 r. nowe Zgromadzenie przeniosła na Podole, do Jazłowa. Pragnieniem Marceliny Darowskiej było przez prace organiczną zatrzymać młodzież w Polsce. „Dla Matki Darowskiej Ojczyzna była środowiskiem danym przez Stwórcę, by w konkretnej kulturze i historii własnego Narodu realizować powołanie do świętości”. W swej działalności założyła pensjonat i szkołę dla dziewcząt, m.in. w Jarosławiu, Nowym Sączu i Szymanowie k. Warszawy.

Zmarła 5 stycznia 1911 r. w Jazłowcu. Matkę Marceliną beatyfikował Jan Paweł II w Rzymie w 1996 r.

Modlitwa: *Boże, który błogosławioną Marcelinę prowadziłeś różnymi drogami życia, aby Ci służyła i pociągała rodziny ku Tobie, spraw, abyśmy przez jej wstawiennictwo byli wierni naszemu powołaniu i zawsze wypełniali Twoją wolę. Amen.*

6 STYCZNIA

OBJAWIENIE PAŃSKIE (TRZECH KRÓLI)

Święto Trzech Króli, obchodzone 6 stycznia, należy do najstarszych w Kościele i największych w roku kościelnym. Słowo *epiphanos* jest pochodzenia greckiego, oznacza zaś objawienie lub zjawienie się. Przez pierwsze trzy stulecia objawienie się Chrystusa narodowi wybranemu oraz Jego objawienie się jako Zbawcy wszystkim ludom Ziemi były obchodzone tego samego dnia. Od czwartego wieku dzień 25 grudnia stał się Świętem Narodzin lub Bożym Narodzeniem, a dzień 6 stycznia Świętem Objawienia Pańskiego lub Trzech Króli. Nazwano je tak, gdyż Ewangelia mówi nam, że owego dnia mędrcy (dziś uważani za astrologów) przybyli ze Wschodu do Jeruzalem, mówiąc: „Gdzie jest nowo narodzony król Żydowski? Ujrzeliśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu pokłon” (Mt 2,2).

Mędrcy przybyli prawdopodobnie z Arabii, Chaldei lub Persji. Tradycja mówi, że było ich trzech: Kacper, Melchior i Baltazar. Proroctwo, że „gwiazda wszędzie z Jakuba” i nauki proroka Daniela w Babilonii rozpowszechniły się na całym Wschodzie. Kiedy ukazała się tajemnicza gwiazda, mędrcy poznali, że przyście Mesjasza jest bliskie. Narodzić się miał w Judei. Idąc za gwiazdą, dotarli do Betlejem. Wchodząc do ubogiej chaty, znaleźli Dzieciątka z Maryją, Jego Matką. Upadli na twarz i oddali Mu pokłon. Następnie otworzyli szkatułki i ofiarowali Dzieciątku złoto, kadzidło i mirrę.

Modlitwa: *Boże, Ty w dniu dzisiejszym za przewodem gwiazdy objawiłeś Jednorodzonego Syna swojego poganom, spraw łaskawie, abyśmy poznawszy Cię już przez wiarę, zostali doprowadzeni do oglądania twarzy w twarz blasku Twojego majestatu. Amen.*

7 STYCZNIA

ŚW. RAJMUNDA Z PENYAFORT, PPREZBITERA

Urodził się w roku 1175 w starej szlacheckiej rodzinie katalońskiej, był spokrewniony z królem Aragonii. Jako dwudziestoletni młodzieniec wykładał filozofię w Barcelonie, nie otrzymując za swoją pracę wynagrodzenia. U swoich uczniów starał się formować zarówno serce, jak i intelekt. W trzydziestym roku życia wyjechał do Bolonii, aby kontynuować studia nad prawem kanonicznym i cywilnym, tam też uzyskał stopień doktora.

SPIS TREŚCI

Przedmowa.....	7
Żywoty Świętych Pańskich	11
Skorowidz	395